

EBA/GL/2022/01

13. januar 2022

Retningslinjer

vedrørende forbedring af
afviklingsmuligheder for institutter og
afviklingsmyndigheder

1. Compliance- og indberetningsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omhandlet i retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutter.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest den 08.06.2022 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger bør fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted under "EBA/GL/2022/01". Underretninger bør fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status for efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Emne, anvendelsesområde og definitioner

Emne

5. Disse retningslinjer præciserer de afviklingsværktøjsspecifikke foranstaltninger, som institutter og afviklingsmyndigheder bør træffe for at forbedre afviklingsmulighederne for institutter, koncerner og afviklingskoncerner i forbindelse med afviklingsmyndighedernes vurdering af afviklingsmulighederne i henhold til artikel 15 og 16 i direktiv 2014/59/EU².

Anvendelsesområde

6. Disse retningslinjer finder ikke anvendelse på institutter, der er underlagt forenklede forpligtelser i forbindelse med afviklingsplanlægning i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.
7. Disse retningslinjer finder ikke anvendelse på institutter, hvis afviklingsplan foreskriver, at de skal afvikles på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national lovgivning. I tilfælde af en ændring af strategien, navnlig fra likvidation til afvikling, bør retningslinjerne finde fuld anvendelse så hurtigt som muligt og senest tre år efter datoen for godkendelsen af afviklingsplanen, herunder den nye afviklingsstrategi.
8. Afviklingsmyndighederne kan beslutte at anvende disse retningslinjer helt eller delvist på institutter, der er omfattet af forenklede forpligtelser vedrørende afviklingsplanlægning, eller på institutter, hvis afviklingsplan foreskriver, at de skal afvikles på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national lovgivning. Afviklingsmyndighederne kan beslutte at anvende afviklingsværktøjsspecifikke dele af disse retningslinjer (f.eks. nedskrivning og konvertering) på institutter, hvis planlagte afviklingsstrategi ikke er baseret på disse værktøjer.
9. For institutter, der ikke indgår i en koncern, der er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU³, gælder disse retningslinjer på individuelt niveau.
10. For institutter, der indgår i en koncern, der er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, finder disse retningslinjer anvendelse på både afviklingsenhederne og deres datterselskaber ("afviklingskoncernniveau").

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EF af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

Adressater

11. Disse retningslinjer er rettet mod finansielle institutioner som defineret i artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010, som er institutter, der er underlagt en vurdering af afviklingsmulighederne i overensstemmelse med artikel 15 og 16 i direktiv 2014/59/EU, og mod kompetente myndigheder som defineret i artikel 4, stk. 2, nr. i), v) og viii), i forordning (EU) nr. 1093/2010, der fører tilsyn med disse institutter som omhandlet i artikel 2, stk. 5, andet afsnit, i nævnte forordning.

Definitioner

12. Medmindre andet er angivet, har de udtryk, der anvendes og defineres i direktiv 2014/59/EU, den samme betydning i disse retningslinjer.

3. Gennemførelse

Ikrafttrædelsesdato

13. Disse retningslinjer finder anvendelse fra den **1. januar 2024**.

4. Retningslinjer vedrørende forbedring af afviklingsmuligheder

4.1 Minimumskrav vedrørende struktur og operationelle forhold i henhold til artikel 27 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075

4.1.1 Operationel kontinuitet

13. Institutterne bør have operationelle ordninger til at sikre videreførelse af de tjenester, der understøtter kritiske funktioner (betegnet som "kritiske tjenester") og centrale forretningsområder, som er nødvendige for en effektiv gennemførelse af afviklingsstrategien og enhver efterfølgende omstrukturering (betegnet som "væsentlige tjenester") — der sammen med de kritiske tjenester betegnes "relevante tjenester" — og adgang til de

operationelle aktiver og medarbejdere, der er nødvendige ved afviklingen, og for at lette virksomhedsomlægning.

14.I betragtning af de forskellige på hinanden følgende etaper af vurderingen af afviklingsmulighederne i henhold til artikel 23 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 bør afviklingsmyndigheden ved fastlæggelsen af afviklingsstrategien først tage hensyn til strukturen, forretningsmodellen og de forskellige servicemodeller, der anvendes af et givet institut eller en given koncern, og til samspillet mellem dem. Som det næste skridt, og uden at det berører institutternes uafhængighed med hensyn til at vælge den model for levering af tjenester⁴, der passer bedst til deres virksomhed, bør de i overensstemmelse med den allerede fastlagte afviklingsstrategi påvise, at deres model for levering af tjenester faktisk støtter afviklingsstrategien.

Kortlægning af centrale forretningsområder og kritiske funktioner

15.Institutterne bør identificere relevante tjenester, operationelle aktiver og personale og kortlægge dem ud fra kritiske funktioner, centrale forretningsområder og juridiske enheder (der leverer og modtager tjenesterne). Kortlægningen bør mindst omfatte de oplysninger, der kræves i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1624⁵.

16.Ovennævnte kortlægning bør indgå i almindelige forretningsprocesser, være omfattende og ajourføres regelmæssigt.

Kontraktmæssige bestemmelser

17.Institutterne bør sikre, at vilkårene i serviceleveranceaftaler om levering af tjenester og prisfastsættelse ikke ændres alene som følge af, at en aftalepart (eller en parts tilknyttede part) kommer under afvikling. Det indebærer, at der også bør tages hensyn til risici i forbindelse med tredjepartsaftaler, der er omfattet af tredjelandes lovgivning, for at sikre, at de ikke hindrer institutternes afviklingsmuligheder. Mere specifikt bør institutterne sørge for, at relevante kontrakter om tjenester, der leveres af koncerninterne udbydere og tredjepartsudbydere, så længe de materielle forpligtelser fortsat opfyldes, sikrer følgende:

- a. ingen opsigelse, suspension eller ændring på grund af afvikling (herunder virksomhedsomlægning i henhold til artikel 51 i direktiv 2014/59/EU)
- b. muligheden for at overføre tjenesteleverancen til en ny modtager enten fra tjenestemodtagerens eller afviklingsmyndighedens side som følge af afvikling (herunder omlægning i henhold til artikel 51 i direktiv 2014/59/EU)

⁴ For eksempel: i) levering af tjenester fra en afdeling inden for en reguleret juridisk enhed, ii) levering af tjenester fra en koncernintern servicevirksomhed, eller iii) levering af tjenester fra en tredjepartsleverandør.

⁵ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1624 af 23. oktober 2018 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurer for samt standardformularer og skemaer til indberetning af oplysninger i forbindelse med afviklingsplaner for kreditinstitutter og investeringsselskaber i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1066 (EUT L 277 af 7.11.2018, s. 1).

- c. støtte til overførsel eller opsigelse under afvikling (herunder omlægning i henhold til artikel 51 i direktiv 2014/59/EU) i en rimelig periode (f.eks. 24 måneder) fra den nuværende tjenesteyder og på samme vilkår og betingelser
- d. fortsat levering af tjenester til en afhændet koncernenhed under afviklingen (herunder omlægning i henhold til artikel 51 i direktiv 2014/59/EU) i en rimelig periode efter afhændelsen — f.eks. 24 måneder.

18. Institutterne bør sikre, at de relevante tjenester kan fortsætte under gennemførelsen af afviklingsstrategien, herunder virksomhedsomlægningsplanen.

19. Hvis institutterne trods ihærdige bestræbelser ikke er i stand til at opnå "afviklingsresiliens" ved hjælp af kontraktvilkår, der sikrer de betingelser, der er anført i punkt 17, bør de give den relevante afviklingsmyndighed tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor kontrakterne ikke kunne ændres, og fremme potentielle alternative strategier, såsom flytning til udbydere, der vil gøre det muligt at medtage vilkår, der kan modstå afviklingen.

20. Hvis instituttet ikke er i stand til at indføre troværdige alternative foranstaltninger, bør det i forbindelse med tredjelandsoutsourcete kontrakter præfinansiere kontrakterne i en periode i overensstemmelse med afviklingsstrategien, og i mindst seks måneder bør likviditeten øremærkes og bestå af aktiver af høj kvalitet.

Ledelsesinformationssystemer i forbindelse med operationel kontinuitet

21. Institutterne bør til enhver tid kunne indberette deres levering eller modtagelse af relevante tjenester til afviklingsmyndighederne med ajourførte og tilgængelige oplysninger. Med henblik herpå bør institutterne have omfattende, søgbare og ajourførte ledelsesinformationssystemer og databaser (tilsammen benævnt "servicekatalog"), der indeholder de oplysninger, der er nødvendige for en vellykket gennemførelse af de værktøjer, der indgår i afviklingsordningen, herunder oplysninger om ejerskab af aktiver og infrastruktur, prisfastsættelse, kontraktmæssige rettigheder og aftaler samt outsourcingordninger.

22. Institutterne bør dokumentere de relevante kontraktmæssige ordninger for relevante tjenester, der modtages fra både tredjepartsenheder og koncerninterne enheder⁶, og have klare parametre for overvågning af udførelsen af de relevante tjenester på grundlag af serviceleveranceaftalerne, idet det sikres, at afviklingsmyndighederne har adgang til alle de oplysninger, der er nødvendige for at træffe passende beslutninger og anvende afviklingsbeføjelser. Dette bør omfatte nærmere oplysninger om de relevante tjenesteydere og -modtagere, tjenestens art, dens prisstruktur (eller et skøn over omkostningerne ved interne tjenester), klare parametre (kvalitative/kvantitative), præstationsmål (eller tilsvarende for interne tjenester), enhver viderelevering til andre enheder eller outsourcing til tredjepartsudbydere, tilknyttede licenser og væsentlige forpligtelser i henhold til kontrakten (såsom betaling/levering). Når modparten befinder sig uden for EU, bør banken tage hensyn

⁶ Relevante tjenester modtaget fra koncerninterne enheder omfatter: i) tjenester leveret af enheder/afdelinger inden for den samme juridiske enhed i koncernen (inden for enheden), ii) tjenester leveret af en anden juridisk enhed i koncernen.

til dette, når den vurderer risiciene vedrørende operationel kontinuitet under afviklingen. Navnlig bør banken i så fald vurdere, i hvilket omfang en EU-medlemsstats lovgivning rent faktisk finder anvendelse på aftalen. Hvis der gøres brug af relevante tjenester inden for enheden, bør dokumentationen lette identifikationen af tjenester og udarbejdelsen af midlertidige serviceaftaler, hvis dette kræves i henhold til den valgte afviklingsstrategi.

23. Servicekataloget bør indeholde detaljerede oplysninger om:

- a. instituttets kortlægning af tjenester som beskrevet i punkt 15 og 16, herunder en beskrivelse af tjenesternes art
- b. relevante tjenester som følge af analysen af i) væsentligheden af virkningerne af afbrydelsen af tjenesterne og ii) deres substituerbarhed
- c. omkostninger eller pris (hvis det er mere relevant) i forbindelse med leveringen af tjenesteydelserne (se også punkt 31 og 32)
- d. forbindelsen til de kontraktmæssige ordninger, der regulerer de relevante tjenester og ressourcer, der understøtter disse (såsom operationelle aktiver). Hvis flere kontrakter er dækket af en masteraftale, som omfatter de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 23, må institutterne i servicekataloget og kontraktregistret medtage masteraftalen alene, forudsat at de kan identificere alle kontrakter, der er indgået i henhold til hver masteraftale, og at de relevante afviklingsmyndigheder ikke gør indsigelse.

24. Servicekataloget bør være søgbart — oplysningerne bør nemt kunne hentes i henhold til kriterier, der er relevante for afvikling — og kunne give detaljerede rapporter om de forskellige dimensioner.

25. Institutterne bør have et omfattende og søgbart kontraktregister vedrørende alle relevante tjenester — både in- og outsourcete. Registret bør ajourføres regelmæssigt og være rettidigt tilgængeligt⁷.

26. Institutterne bør dokumentere denne kapacitet som led i testprocedurer over for afviklingsmyndigheden.

Finansielle ressourcer til sikring af operationel kontinuitet

27. Institutterne bør overvåge de finansielle ressourcer, der er til rådighed for koncerninterne udbydere af relevante tjenester, og til at sikre betaling af tredjepartstjenesteydere. De finansielle ressourcer bør være tilstrækkelige til at lette den operationelle kontinuitet af kritiske funktioner og centrale forretningsområder under afviklingen, herunder i både stabiliserings- og omstrukturingsfasen.

⁷ De specifikke felter, der skal angives i kontraktregistret, er omtalt i bilag 3.

28. Institutterne bør sikre, at udbyderne af relevante tjenester er finansielt modstandsdygtige i forbindelse med afvikling. Hvis de relevante tjenester leveres af en ureguleret koncernintern enhed, bør tjenestemodtageren sikre, at tjenesteyderen har tilstrækkelige likvide ressourcer adskilt fra andre koncernaktiver svarende til mindst 50 % af de årlige faste omkostninger, som bør beregnes i overensstemmelse med artikel 1 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/488⁸. Hvis de relevante tjenester leveres af en ekstern enhed, bør institutterne udvise tilstrækkelig due diligence for at vurdere tredjepartsudbyderens finansielle modstandsdygtighed.⁹

Prisfastsættelsesstruktur

29. Institutterne bør sikre, at omkostnings- og prisfastsættelsesstrukturerne for de relevante tjenester er forudsigelige, gennemsigtige og fastsat på armslængdevilkår. Hvor det er relevant, bør der etableres klare forbindelser mellem de oprindelige og de tildelte direkte omkostninger ved tjenesten. Institutterne bør derfor være i stand til at forklare, hvordan omkostningerne til de relevante tjenester er blevet fordelt internt. Formålet er på forhånd at skabe sikkerhed om de omkostninger, der fortsat vil gælde for tjenester i forbindelse med afvikling, og at lette beslutningstagningen i omstrukturingsfasen.

30. Institutterne bør sikre, at der ikke sker ændringer i omkostnings- eller prisfastsættelsesstrukturen for tjenester udelukkende som følge af, at tjenestemodtageren kommer under afvikling. Denne ordning understøtter en koncernintern tjenesteyders finansielle levedygtighed isoleret set eller sikrer, at dokumentationen kan danne grundlag for en ekstern aftale, hvis en enhed, der leverer en kritisk tjeneste, omstruktureres under afvikling.

Beredskabsordninger for nøglepersonale og knowhow

31. Institutterne bør sikre, at de relevante tjenester er operationelt modstandsdygtige og har tilstrækkelig kapacitet med hensyn til menneskelige ressourcer og ekspertise til at støtte både afvikling og omstrukturering efter afvikling. For så vidt angår tredjepartsrelevante tjenesteydere bør de være underlagt due diligence i overensstemmelse med afsnit 12.3 i EBA's retningslinjer for outsourcing¹⁰.

32. Med hensyn til, hvordan interne udbydere af relevante tjenester (både inden for koncernen og inden for enheden) kan overholde det foregående punkt, bør institutterne have dokumenterede planer, der kan bidrage til at sikre, at de relevante roller forbliver tilstrækkeligt bemandede i forbindelse med afvikling, herunder: fastholdelsesplaner med nærmere oplysninger om de foranstaltninger, der kan træffes i tiden op til og under afviklingen for at mindske muligheden for, at medarbejdere i relevante roller træder tilbage, personaleplaner, der sikrer, at der er alternativt personale med tilstrækkelige færdigheder og viden til rådighed

⁸ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/488 af 4. september 2014 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 241/2014 for så vidt angår kapitalgrundlagskrav for selskaber baseret på faste omkostninger (EUT L 78 af 24.3.2015, s. 1).

⁹ Se f.eks. den tilgang, der er beskrevet i afsnit 12.3 i EBA's retningslinjer for outsourcing (EBA/GL/2019/02).

¹⁰ EBA/GL/2019/02.

til at udfylde relevante roller, der potentielt er ledige under afviklingen, og ordninger til håndtering af risici i forbindelse med medarbejdere, der udfører funktioner i mere end én koncernenhed, hvis det er relevant.

Adgang til operationelle aktiver

33. Institutterne bør sikre, at adgangen til operationelle aktiver for relevante delte tjenesteydere, tjenestemodtagerenheder, forretningsenheder og myndigheder ikke forstyrres af en bestemt koncernenheds konkurs eller afvikling.
34. Med henblik herpå bør institutterne have ordninger for at sikre fortsat adgang til relevante operationelle aktiver i tilfælde af afvikling eller omstrukturering af en juridisk koncernenhed ved hjælp af afviklingsresistente leasing- eller licensaftaler. Hvis dette ikke kan sikres i tilstrækkelig grad, kan institutterne sørge for, at disse aktiver ejes eller leases af det koncerninterne selskab eller den regulerede enhed, der leverer de kritiske delte tjenester. I modsat fald kan kontraktmæssige bestemmelser overvejes for at sikre adgangsrettigheder.

Ledelsesinvolvering med hensyn til operationel kontinuitet

35. Institutterne bør have passende ledelsesstrukturer til at styre og sikre overholdelse af de interne politikker, der gælder for serviceleveranceaftaler. Navnlig med hensyn til relevante tjenester, uanset om de leveres inden for en koncern eller af tredjepart, bør institutterne have klart definerede rapporteringsveje med henblik på rettidig overvågning af deres overholdelse af serviceleveranceaftaler og bør være i stand til at reagere hensigtsmæssigt.
36. Institutterne bør sikre, at forretningskontinuitetsplaner og beredskabsordninger for relevante tjenesteydere tager hensyn til afviklingsrelaterede forhold og er hensigtsmæssige med henblik på at sikre, at der fortsat leveres tjenester i forbindelse med afviklingen, uden at det er nødvendigt at inddrage medarbejdere fra forretningsområder, som måske ikke længere er en del af det samme institut/den samme koncern som følge af afvikling.
37. Institutterne bør have en hurtig og effektiv beslutningsproces med elementer, der kan påvirke den operationelle kontinuitet, herunder, men ikke begrænset til, følgende:
 - a. Aktivering af forretningskontinuitetsplaner og/eller beredskabsordninger under afvikling og i forbindelse med en eventuel efterfølgende omlægning
 - b. Tildeling af adgangsrettigheder til backup-personale og til en potentiel administrator i henhold til artikel 35 i direktiv 2014/59/EU
 - c. Adgang til potentiel præfinansiering for udbydere af relevante tjenester
 - d. Meddelelse af operationelle kontinuitetselementer til myndigheden og inden for koncernen med henblik på at støtte en eventuel omstrukturering og de eksperter, der udarbejder virksomhedsomlægningsplanen.

4.1.2 Adgang til finansielle markedsinfrastrukturer (FMI'er)

38. Institutterne bør have ordninger for at sikre fortsat adgang til clearing-, betalings-, afviklings-, depot- og andre tjenester, der leveres af FMI'er¹¹ og FMI-formidlere¹², for at undgå forstyrrelser forud for og under afviklingen og bidrage til at genoprette stabiliteten og markedets tillid efter afvikling.

Identifikation af FMI-afhængighed

39. Institutterne bør identificere alle de forbindelser, de har med FMI'er og FMI-formidlere. De centrale systemer og det personale, der er nødvendigt for at opretholde adgangen til FMI-tjenester, bør også identificeres, og der bør være ordninger, der sikrer, at de forbliver tilgængelige eller kan udskiftes på troværdig vis under en krise.

40. Institutterne bør have en klar forståelse af kravene til medlemskab af udpegede FMI-tjenesteydere og betingelserne for fortsat adgang til kritiske og væsentlige FMI-tjenester forud for og under afviklingen. Med henblik herpå bør de identificere de forpligtelser, de skal overholde i henhold til FMI-regelsæt og kontrakter med FMI-tjenesteydere, og kontrollere, om og hvilke forpligtelser der finder anvendelse på en eventuel efterfølgende enhed, der opstår som følge af afvikling (broinstitut eller køber). Tilsvarende bør de identificere de materielle forpligtelser i henhold til deres aftaler med andre tjenesteydere, hvis tjenester er nødvendige for at anvende FMI'ernes tjenester.

41. Institutterne bør vide, hvordan de kommunikerer med hver enkelt FMI-tjenesteyder i en tid med finansiell stress, og sikre, at de er i stand til at give alle yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at lette adgangen.

42. Institutterne bør overveje de foranstaltninger, såsom øgede marginkrav eller reduktion af udestående kreditter, som FMI'er og FMI-formidlere sandsynligvis vil træffe, samt under hvilke omstændigheder og inden for hvilken tidsfrist (f.eks. intradag eller inden for få dage) disse måtte blive truffet, og i hvilket omfang. Institutterne bør desuden fastlægge krav om at bidrage med yderligere beløb til misligholdelses- eller garantifonde for at sikre yderligere likviditetsforpligtelser eller præfinansiere en del af eller alle betalings- og afregningsforpligtelser i tilfælde af finansiell stress og under afvikling. Afviklingsmyndigheden bør have et rimeligt skøn over institutternes eventuelle likviditetskrav under forskellige stressscenarier, sammen med relevante detaljerede oplysninger om kreditter og deres anvendelse og det historiske højdepunkt for (intradag)likviditet eller anvendelse af sikkerhedsstillelse over en given tidshorizont.

¹¹ Finansielle markedsinfrastrukturer eller "FMI'er" forstås i overensstemmelse med CPMI-IOSCO's definition og omfatter derfor som minimum: betalingssystemer, (internationale) værdipapircentraler, værdipapirafviklingssystemer, centrale modparter, transaktionsregistre. (<https://www.bis.org/cpmi/publ/d101a.pdf>)

¹² I overensstemmelse med punkt 7) i afsnit C i bilaget til direktivet om genopretning og afvikling af banker.

43. Institutterne bør vurdere virkningen af de identificerede sandsynlige foranstaltninger (øgede krav, nedgraderet, suspenderet eller afbrudt adgang til FMI) på kritiske funktioner og centrale forretningsområder.

Kortlægning og vurdering af FMI-forbindelser

44. Institutterne bør kortlægge forbindelserne med FMI-tjenesteydere¹³ til: a) kritiske funktioner, b) relevante tjenester, c) centrale forretningsområder, d) juridiske enheder og e) tilsyns-, afviklings- eller andre kompetente myndigheder for FMI-tjenesteyderen, i det mindste i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1624.

45. Institutterne bør vurdere troværdigheden af ordninger med alternative udbydere, hvis den potentielle afbrydelse af kontraktforholdet med relevante FMI-tjenesteydere i væsentlig grad kan hindre gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi. Når alternative ordninger ikke er levedygtige, bør institutterne overveje alternative foranstaltninger for at mindske risikoen for afbrydelse af kontinuerlig adgang.

46. Institutterne bør føre en fortegnelse over de foranstaltninger, som udbydere af kritiske FMI-tjenester kan træffe for at afslutte, suspendere eller begrænse adgangen, eller andre foranstaltninger, der kan have en negativ indvirkning på instituttets adgang til FMI-tjenesten, hvis kravene til medlemskab ikke opfyldes, og deres konsekvenser for instituttet.

Anvendelse af FMI'er og FMI-formidlere

47. Institutterne bør registrere transaktionsdata om deres relevante positioner hos og brug af relevante FMI-tjenesteydere, som skal fremsendes til den relevante afviklingsmyndighed forud for afviklingen, og være i stand til at forelægge mere detaljerede data og oplysninger for afviklingsmyndigheden efter anmodning. Disse fortegnelser bør gennemgås og ajourføres, når der sker væsentlige ændringer i de mængder, der behandles af FMI-tjenesteydere, eller positioner hos FMI-tjenesteydere.

Beredskabsplanlægning

48. Institutterne bør udarbejde og ajourføre en beredskabsplan, der beskriver, hvordan de vil bevare adgangen til relevante FMI-tjenesteydere i krisesituationer forud for, under og efter afviklingen.

49. Institutterne bør sikre, at beredskabsplanerne omfatter alle plausible foranstaltninger, som hver relevant FMI-tjenesteyder kan træffe forud for og under afviklingen, samt institutternes potentielle afbødende foranstaltninger. De bør også specificere eventuelle forventede krav til sikkerhedsstillelse, likviditet eller oplysninger, og hvordan instituttet forventer at opfylde dem.

¹³ FMI-tjenesteydere betragtes som alternativt kritiske, når de anses for at være nødvendige for leveringen af en kritisk funktion og er væsentlige, når de er nødvendige for udførelsen af et centralt forretningsområde. Kritiske og væsentlige FMI-tjenesteydere er relevante FMI-tjenesteydere.

50. Mere specifikt bør institutterne sikre, at beredskabsplanerne bl.a. skitserer:

- a. de foranstaltninger, som FMI-tjenesteydere forventes at træffe forud for og under afviklingen
- b. den infrastruktur, de processer og de operationelle ordninger, som instituttet har indført for at sikre, at de væsentlige forpligtelser, der fremgår af FMI-aftaler og -regelsæt, fortsat opfyldes med henblik på at opretholde adgangen til relevante FMI-tjenester
- c. de foranstaltninger, som instituttet vil træffe for at afbøde trusler mod udførelsen af sine kritiske funktioner og centrale forretningsområder i forbindelse med afbrudt eller forringet adgang, såsom aktiv forvaltning af eksponeringer, præfinansiering af forpligtelser eller troværdige alternative forhåndsordninger, og det sandsynlige resultat af disse foranstaltninger (indvirkning på kritiske funktioner, centrale forretningsområder og kunder)
- d. den metode, der ligger til grund for estimeringen af likviditetskrav under stress, herunder eventuelle antagelser vedrørende det forventede omfang af forretningsaktiviteter
- e. kommunikationsstrategien.

Overførbare kunder

51. Institutterne bør fastlægge krav til overførbare kunder og give de dertil knyttede oplysninger om CCP'er, pr. CCP og pr. segment, hvor de fungerer som clearingmedlem, i overensstemmelse med de relevante FMI'ers processer og procedurer. Dette omfatter oplysninger om adskillelsesordningen og typen af kundekonti og antallet af kunder under forskellige kontostrukturer.

52. Institutternes ressourcer og systemer bør være i stand til at vedligeholde ajourførte oplysninger, som hurtigt kan tilvejebringes ved afvikling, for at sikre en gnidningsløs overførsel af kundepositioner i CCP'er samt kunders aktiver i værdipapircentraler (CSD'er). Sådanne oplysninger bør omfatte en liste over:

- a. kunder for hver samlekonto og positioner, marginer og aktiver modtaget som sikkerhed for hver enkelt kunde på samlekontoen
- b. kundepositioner, marginer og aktiver modtaget som sikkerhed for hver enkelt kunde
- c. individuelle kunders aktiver, der opbevares hos værdipapircentralen.

Udveksling af oplysninger og kommunikation mellem myndigheder

53. Brugere af FMI-tjenesters afviklingsmyndigheder bør søge at identificere de relevante myndigheder for hver leverandør af relevante FMI-tjenester og samarbejde med dem for at drøfte konsekvenserne af afvikling for FMI'er inden for deres ansvarsområde.
54. Afviklingsmyndighederne bør (med forbehold af gældende lovgivning om udveksling af oplysninger og fortrolighed) tilstræbe at have passende ordninger for udveksling af oplysninger, der også omfatter tidlige risikoadvarsler, mellem afviklingsmyndigheder og tilsynsmyndigheder for FMI-brugere og de relevante myndigheder for udbydere af relevante FMI-tjenester.

4.1.3 Ledelsesinvolvering med hensyn til afviklingsplanlægning

55. Institutternes ledelsesorgan bør sikre, at et institut overholder disse retningslinjer med henblik på afviklingsplanlægning, mens en direktør som omhandlet i artikel 91 i direktiv 2013/36 bør udpeges som ansvarlig for instituttets afviklingsplanlægning.
56. Den direktør, der er omhandlet i det foregående punkt, bør som minimum være ansvarlig for at:
- sikre nøjagtig og rettidig tilvejebringelse af de oplysninger, der er nødvendige for at forberede instituttets afviklingsplan
 - sikre, at instituttet aktuelt og fremadrettet overholder kravene til afviklingsplanlægning
 - sikre, at afviklingsplanlægningen integreres i instituttets overordnede ledelsesprocesser
 - ændre eksisterende udvalg eller nedsætte nye udvalg til at understøtte afviklingsaktiviteter, hvor det er nødvendigt
 - godkende de vigtigste resultater og sikre passende uddelegeringsordninger i denne henseende som led i hensigtsmæssige interne kontrol- og sikringsmekanismer (såsom indberetningskemaer ved afvikling)
 - regelmæssigt orientere de øvrige medlemmer af ledelsesorganet og tilsynsorganet om status for afviklingsplanlægningen og instituttets afviklingsmuligheder, hvilket dokumenteres ved hjælp af referater
 - sikre passende budgettering og personaleplanlægning til afviklingsaktiviteter. Særligt i tilfælde af, men ikke begrænset til en koncernenhed med hovedsæde i et tredjeland sikrer denne direktør ansættelse af medarbejdere med kendskab til

lokale forhold og personale dedikeret til afviklingsplanlægning, som er aktivt involveret i og bidrager til den overordnede koncernafviklingsplanlægning, og som kan yde effektiv støtte i et koncernafviklingsscenarie

- h. identificere den ledende medarbejder, der er udpeget af institutterne i henhold til punkt 57.

57. Institutterne bør udpege en erfaren ledende medarbejder som ansvarlig for at gennemføre, forvalte og koordinere det (interne) arbejdsprogram for afviklingsplanlægning/afviklingsmuligheder.

58. Den erfarne ledende medarbejder bør:

- a. koordinere og styre afviklingsaktiviteter, herunder forberedelse af workshoper, udfyldelse af spørgeskemaer og andre anmodninger fra afviklingsmyndighederne
- b. sammen med sit team fungere som det primære kontaktpunkt for afviklingsmyndigheden/afviklingsmyndighederne med henblik på at sikre en koordineret tilgang til afviklingsplanlægning og som det primære kontaktpunkt for gennemførelsen af afviklingsstrategien i hele koncernen
- c. sikre konsekvent og velorganiseret kommunikation med afviklingsmyndighederne
- d. koordinere operationaliseringen af afviklingsstrategien (forberedelse og afprøvning af de relevante skridt til gennemførelse af strategien i forbindelse med afviklingsplanlægning) og deltage i testprocedurer for at afprøve og evaluere instituttets operationelle parathed
- e. om nødvendigt etablere særlige arbejdsgange med henblik på at behandle afviklingsemner.

59. Ledelsesprocesserne og -ordningerne bør sikre, at afviklingsplanlægningen integreres i institutternes overordnede ledelsesramme, og støtte udarbejdelsen og gennemførelsen af afviklingsstrategien.

60. Institutterne bør:

- a. sørge for tilstrækkeligt personale til afviklingsaktiviteterne for at sikre, at beslutninger i forbindelse med afvikling kan træffes rettidigt før, under og efter en afviklingshændelse
- b. fastlægge klare ansvarslinjer, herunder rapporteringsveje og eskaleringsprocedurer til og med bestyrelsesniveau samt godkendelsesprocesser, hvad angår både afviklingsplanlægning og krisestyring (f.eks. gennemførelse af afviklingsafgørelsen eller kommunikation med relevante interessentgrupper), som

alle er dokumenteret i særlige politikker og proceduredokumenter (herunder drejebøger)

- c. sikre, at der i strategiske beslutninger tages hensyn til afviklingsrelaterede indbyrdes forbindelser, der påvirker afviklingsmulighederne (f.eks. fusioner og virksomhedsovertagelser, omstrukturering af juridiske enheder, ændringer af bogføringsmodellen, anvendelse af koncerninterne garantier eller ændringer af IT-miljøet)
- d. uden unødigt forsinkelse underrette afviklingsmyndighederne om planlagte væsentlige ændringer af elementer såsom forretningsmodellen, strukturen, den operationelle struktur (herunder ændringer af IT-infrastrukturen) og den ledelsesmæssige involvering i afviklingsplanlægningsaktiviteter eller gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi og afviklingsmulighed
- e. sikre en effektiv informationsstrøm om afviklingsspørgsmål mellem bestyrelsen, den ansvarlige ledende medarbejder og andre relevante medarbejdere, så de kan varetage deres respektive roller før, under og efter afviklingshændelsen
- f. sikre, at koncerninterne udbydere af relevante tjenester har deres egen ledelsesstruktur og klart definerede rapporteringsveje, ikke i overdreven grad er afhængige af ledende medarbejdere, der er ansat i andre koncernenheder, har beredskabsordninger til at sikre, at relevante tjenester fortsat leveres i forbindelse med afvikling, og at leveringen af relevante tjenester inden for koncernen er struktureret med henblik på at undgå særbehandling, hvis en koncernenhed bliver nødlidende eller kommer under afvikling
- g. hvis der er tale om en koncern med hovedsæde i et tredjeland, sikre, at enheden har tilstrækkeligt personale, og at dens ledelse er velinformeret om koncernafviklingsstrategien, herunder beslutningsprocesserne/-procedurerne i en krise, og er i stand til at afbalancere beslutningstagningen i den koncern, der har hovedsæde i et tredjeland i going concern, ved at tage hensyn til de lokale enheders afviklingsmuligheder.

61. Institutterne bør indføre en kvalitetssikringsproces for at sikre, at de oplysninger, der sendes til afviklingsmyndighederne med henblik på afviklingsplanlægning, er fuldstændige og nøjagtige. Afviklingsrelevante oplysninger og planer, som instituttet har udarbejdet, bør også regelmæssigt gennemgås ved intern revision.

62. Institutterne bør:

- a. have ordninger, der sikrer oplysningernes fuldstændighed og nøjagtighed
- b. sikre, at afviklingsrelevante oplysninger regelmæssigt gennemgås af den interne revision (afviklingsplanlægningsaktiviteter er en del af den årlige revisionsplan)

- c. sikre, at revisionsudvalget overvåger effektiviteten af instituttets interne kvalitetskontrol, og modtage og tage hensyn til revisionsrapporter
- d. sikre, at revisionsudvalget eller et andet organ regelmæssigt gennemgår disse ordninger.

4.2 Minimumskrav vedrørende finansielle ressourcer i henhold til artikel 28 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075

4.2.1 Finansiering og likviditet under afvikling

Likviditetsanalyse

63. Institutterne bør identificere de enheder og valutaer, som de anser for væsentlige¹⁴ med hensyn til likviditet, og hvor der potentielt er likviditetsrisiko inden for koncernen. Når institutterne identificerer væsentlige enheder, bør de medtage alle relevante juridiske enheder som defineret i artikel 2, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning 2018/1624, men også tage hensyn til enhver kritisk rolle i forbindelse med tilvejebringelsen af finansiering såsom adgang til centralbankfaciliteter.
64. Institutterne bør vise deres evne til at opgøre og indberette deres likviditionsposition med kort varsel og have kapacitet til at foretage likviditetsanalyser på aktuelle positioner på niveauet for væsentlige enheder og koncernen for væsentlige valutaer, jf. artikel 415, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013. De bør også kunne bekræfte, at de enkelte ikkevæsentlige enheders likviditetsbehov og de forpligtelser, der opstår i de enkelte ikkevæsentlige valutaer, ikke udgør en risiko for likviditionspositionen for instituttet under afvikling.
65. Institutterne bør identificere likviditetsfaktorerne forud for og under afviklingen. I forbindelse med identificeringen af likviditetsfaktorerne bør institutterne tage højde for kriser af forskellig art.
66. Institutterne bør sikre, at likviditetsanalysen, som omtalt i punkt 68, ajourføres efter behov for væsentlige enheder, og institutterne bør rettidigt fremsende sådanne oplysninger til afviklingsmyndighederne med det endelige formål at beskrive mulige likviditetskilder til støtte for afviklingen, som omtalt i punkt 20) i afsnit B i bilaget til direktiv 2014/59/EU.
67. Institutterne bør indberette de parametre, der er anført i punkt 68, på afviklingskoncernniveau, for hver væsentlig juridisk enhed¹⁵, og hvor det er relevant for

¹⁴ Med henblik herpå anses væsentlige valutaer for at være dem, for hvilke der kræves særskilt indberetning i henhold til artikel 415, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

¹⁵ Identificeret i overensstemmelse med punkt 66.

specifikke filialer i afviklingskoncernen på aggregeret niveau, på individuelt grundlag og efter væsentlig valuta. Institutterne bør desuden redegøre nærmere for de antagelser, som de lægger til grund for prognosen om udviklingen i realisationsværdien af likviditetsdækningspotentialet.

68. Institutterne bør simulere pengestrømme for balanceførte og ikkebalanceførte poster og likviditetsdækningspotentialet i forskellige afviklingsscenarier:

- a. for afviklingskoncernen, for hver væsentlig juridisk enhed og, hvis det er relevant, for specifikke filialer inden for afviklingskoncernen på individuelt grundlag
- b. på aggregeret niveau i indberetningsvalutaen og for hver væsentlig valuta, herunder alle valutaer, der er relevante for institutternes deltagelse i FMI'er
- c. over flere perioder, fra dag-til-dag til en tilstrækkelig tidshorisont efter afvikling (f.eks. seks måneder).

69. Ved vurderingen af den likviditet og finansiering, der er nødvendig for gennemførelsen af afviklingsstrategien, som omtalt i punkt 68, bør institutterne være særligt opmærksomme på:

- a. juridiske, reguleringsmæssige og operationelle hindringer for likviditetsoverførsel, navnlig inden for koncernen
- b. forpligtelser i forbindelse med betalings-, clearing- og værdipapirafviklingsaktiviteter, herunder ændringer i likviditetsefterspørgslen og de kilder, der er nødvendige for at opfylde sådanne forpligtelser, samt potentielle likviditetsvirkninger af ugunstige foranstaltninger truffet af FMI'er eller FMI-formidlere
- c. modparts- og sikkerhedsstillelseskrav, herunder krav, der hidrører fra CCP'er og FMI-medlemskab, såsom øgede initial- eller variationsmarginkrav for finansielle instrumenter under og efter afvikling
- d. kontraktlig suspension, opsigelse og netting-/modregningsrettigheder, som modparter kan have ret til at udøve ved instituttets afvikling
- e. likviditetsstrømme mellem afviklingskoncernen og koncernenheder uden for afviklingskoncernen, og hvorvidt det er nødvendigt at analysere dem på armlængdevilkår og vurdere deres juridiske robusthed ved afvikling
- f. retlige og operationelle hindringer for rettidig pantsætning af tilgængelig sikkerhedsstillelse
- g. minimumslikviditetsbehov og likviditetsbehov under "spidsbelastning" inden for dagen, driftsudgifter og driftskapitalbehov

- h. disponible likviditetsfaciliteter i centralbanken og de dertil knyttede vilkår og betingelser for adgang og tilbagebetaling.

Mobilisering af aktiver og andre private ressourcer

70. Institutterne bør have kapacitet til at:

- a. identificere alle aktiver, der potentielt kan anvendes som sikkerhedsstillelse, og som er egnet til at støtte finansiering ved afvikling
- b. skelne mellem behæftede og ubehæftede aktiver og således fastlægge juridiske rettigheder for både anvendt og ikke anvendt sikkerhedsstillelse
- c. overvåge tilgængelig og ubehæftet sikkerhedsstillelse på afviklingskoncernniveau og for hver væsentlig juridisk enhed eller filial inden for afviklingskoncernen på individuelt grundlag pr. væsentlig valuta
- d. indberette oplysninger om tilgængelig sikkerhedsstillelse på et detaljeret niveau (herunder om belånbarhed hos centralbanken, valuta, aktivtype, placering, kreditkvalitet), selv under hastigt skiftende forhold.

71. Institutterne bør operationalisere mobiliseringen af sikkerhedsstillelse og udvikle og dokumentere alle nødvendige operationelle skridt, herunder tidshorizonten og ledelsesprocesserne, også for at mobilisere sikkerhedsstillelse, der kan være placeret i datterselskaber og/eller filialer, der opererer i forskellige valutaer. Mobiliseringen af tilgængelig sikkerhedsstillelse bør vurderes, og dens effektivitet og operationelle robusthed bør regelmæssigt (mindst en gang om året) evalueres og testes, så den f.eks. omfatter muligheden for at sælge, udføre repotransaktioner eller låne mod sikkerhed i visse aktiver. Institutterne bør være særligt opmærksomme på hindringer for overførsel af midler og retlige hindringer i udenlandske jurisdiktioner. Med henblik herpå bør institutterne have mulighed for at beregne og indberette værdien af aktiver, der frit kan overføres på tværs af koncernen, og samtidig tage højde for behovet for at efterleve lokale lovgivningsmæssige krav og opfylde operationelle likviditetsbehov.

Adgang til almindelige centralbankfaciliteter

72. Institutterne bør overveje deres behov og evne til at monetarisere sikkerhedsstillelse hos tredjeparter, herunder eventuelle behov eller muligheder for at anmode om likviditet fra almindelige centralbankfaciliteter.

73. Institutterne bør sikre, at betingelserne for adgang til almindelige centralbankfaciliteter for væsentlige juridiske enheder i et institut under afvikling også overvejes, herunder minimumsbetingelser, der skal opfyldes, krav til sikkerhedsstillelse, varighed eller andre vilkår.

74. Institutterne bør kunne give oplysninger om størrelsen og placeringen inden for koncernen af aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhedsstillelse for centralbankfaciliteter, jf. artikel 29, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075.

Samarbejde på tværs af grænserne

75. I tilfælde af grænseoverskridende koncernafvikling bør koncernafviklingsmyndighederne og afviklingsmyndighederne for datterselskaber samarbejde om at støtte en konsekvent og effektiv gennemførelse af koncerndækkende og lokale finansieringsplaner for afviklingen.

4.3 Minimumskrav til informationssystemer i henhold til artikel 29 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075

4.3.1 Afprøvning af informationssystemer

76. Disse retningslinjer indfører en række betingelser for, at institutterne rettidigt kan give relevante oplysninger til afviklingsmyndighederne. Dette gælder især operationel kontinuitet og finansiering og likviditet i forbindelse med afvikling. Institutterne bør tilrettelægge testprocedurer for at vise, at de har den kapacitet, der er nævnt i afsnit 4.1.1, 4.2.1 og 4.3.2. Efterhånden som kapaciteten opbygges, bør disse testprocedurer finde sted regelmæssigt, indtil afviklingsmyndigheden er tilfreds og beslutter at mindske hyppigheden.

4.3.2 Informationssystemer til værdiansættelse

77. Institutterne bør have kapacitet (herunder ledelsesinformationssystemer og teknologisk infrastruktur) til at støtte rettidig levering af værdiansættelsesdata med en tilstrækkelig detaljeringsgrad til at gøre det muligt at foretage værdiansættelser inden for en passende tidsramme. Disse kapaciteter er fastsat i kapitlet om ledelsesinformationssystemer i EBA's værdiansættelsehåndbog¹⁶.

4.4 Minimumskrav vedrørende grænseoverskridende spørgsmål i henhold til artikel 30 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075

4.4.1 Kontraktmæssig anerkendelse af nedskrivning og konvertering (bail-in) og beføjelser til udsættelse under afvikling

78. Institutterne bør kunne fremlægge en liste over kontrakter, der er indgået i henhold til tredjelandes lovgivning. Det, der bør fremgå af denne liste, er modparten, institutternes

¹⁶ <https://www.eba.europa.eu/eba-highlights-importance-data-and-information-preparedness-perform-valuation-resolution>

forpligtelser, og hvorvidt kontrakten er undtaget fra og/eller ikke er praktisk gennemførlig¹⁷ med hensyn til kontraktmæssig anerkendelse, eller hvorvidt den omfatter kontraktmæssige bestemmelser om anerkendelse af nedskrivning og konvertering og beføjelser til udsættelse i overensstemmelse med henholdsvis artikel 55 og 71a i direktiv 2014/59/EU.

79. Når afviklingsmyndighederne overvåger institutternes overholdelse af artikel 71, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU, bør de overveje de mest hensigtsmæssige midler under hensyntagen til den nationale lovgivning:

- a. Fremsendelse af skrivelser til de berørte institutter
- b. Udgivelse/distribution af en rundskrivelse til institutterne
- c. Offentliggørelse af forventningen om, at institutterne skal opfylde kravet
- d. Udstedelse af administrative afgørelser/påbud
- e. Udstedelse af nye (lokale) regler/retsakter.

80. Institutterne bør foretage selvevalueringer og angive, om de er i stand til at levere de krævede data i det korrekte format efter den korrekte tidsplan.

81. Afviklingsmyndighederne bør yderligere kontrollere, at betingelserne i punkt 78 og 80 er opfyldt, ved hjælp af følgende midler, hvor det er relevant:

- a. Anmode om, at dataene leveres i et forud fastsat format med bestemte tidsintervaller. Dette kan undersøges yderligere med en ad hoc-anmodning for at teste instituttets evne til at levere de krævede data på kort tid
- b. Anmode om, at institutterne foretager en mangelanalyse af de indsamlede oplysninger der er tilgængelig i deres systemer, i forhold til de minimumssæt af oplysninger, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1712¹⁸
- c. Udpege instituttets interne revisionsfunktion til at kontrollere overholdelsen. På grundlag af denne revision sendes der en erklæring til afviklingsmyndigheden med resultatet af revisionsprocessen
- d. Tilrettelægge testprocedurer.

Myndighedernes forpligtelser i afviklingskollegier

¹⁷ I videst muligt omfang.

¹⁸ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1712 af 7. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer et minimumssæt af oplysninger om finansielle kontrakter, der bør være omfattet af de detaljerede registre, og de omstændigheder, hvorunder dette krav bør gælde (EUT L 258 af 24.9.2016, s. 1).

82. For effektivt at overvåge afviklingsmulighederne i kollegier bør afviklingsmyndighederne på hvert årligt møde redegøre for de fremskridt, der er gjort i hver jurisdiktion i den seneste afviklingsplanlægningscyklus, og fremlægge en tidsplan for gennemførelsen af kravene i disse retningslinjer. Bilag 2 til disse retningslinjer indeholder et skema til overvågning af fremskridt.

4.5 Håndtering af afvikling

83. Institutterne bør i samarbejde med afviklingsmyndighederne beskrive alle operationelle aspekter og operationelle foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre afviklingsstrategien som beskrevet i dette afsnit, i drejebøger (herunder ansvarsområder, eskaleringsprocedurer, kvalitetssikring og alle relevante bestemmelser) og regelmæssigt evaluere og teste disse aspekter ved hjælp af testprocedurer. I disse drejebøger bør institutterne også dække de relevante scenarier og beskrive alle relevante interne bestemmelser.

84. Eftersom de operationelle aspekter af afviklingsstrategien for det meste er knyttet til det eller de værktøjer, der skal anvendes, og berører flere forventninger, der er skitseret i de følgende kapitler, bør institutterne vise test- og operationaliseringskapacitet som nærmere beskrevet nedenfor i disse retningslinjer.

4.5.1 Proces for gennemførelse af eksekvering af nedskrivning og konvertering (bail-in)

Udvikling af proces for gennemførelse af ekstern eksekvering af nedskrivning og konvertering

85. Da den eksterne gennemførelse af nedskrivning og konvertering involverer forskellige parter i branchen, bør afviklingsmyndighederne samarbejde med alle relevante parter og som minimum med institutter, markedsinfrastruktur og andre relevante myndigheder. Institutterne og afviklingsmyndighederne bør samarbejde om at udforme en troværdig proces for operationel eksekvering.

86. Institutter, der aktivt bør støtte de berørte myndigheder, bør sikre, at den pågældende proces for operationel eksekvering er operationelt gældende for dem. De bør således i en drejebog for nedskrivning og konvertering fastlægge en proces for gennemførelse af eksekvering af nedskrivning og konvertering, der er i overensstemmelse med de gældende nationale lovgivningsmæssige rammer, og fremhæve, hvordan denne proces:

- a. behandler ophør, annullering eller suspension af notering af eller handel med værdipapirer

- b. behandler risikoen for ikkeafregnede transaktioner¹⁹
- c. beskæftiger sig med notering eller gennotering og optagelse til handel af nye værdipapirer eller andre fordringer
- d. gør det muligt at levere kapitalandele til kreditorer omfattet af nedskrivning og konvertering
- e. tager hensyn til potentielle justeringer, der kan være nødvendige på et senere tidspunkt, når det fulde omfang af instituttets tab kendes, f.eks. baseret på resultatet af den endelige værdiansættelse
- f. gør det muligt at gøre krav på eventuelle resterende kapitalandele, der ikke er gjort krav på, efter den indledende eksekvering af nedskrivning og konvertering. Nye aktionærer eller nye ejere af kapitalandelene kan ikke straks identificeres og kontaktes i den tidlige nedskrivnings- og konverteringsfase. Derfor bør processen for gennemførelse af eksekvering af nedskrivning og konvertering sætte dem i stand til at gøre deres rettigheder gældende på et senere tidspunkt
- g. opfylder deres oplysningspligt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014²⁰.

87. For grænseoverskridende koncerner bør hjemlandets og værtslandets myndigheders roller i forbindelse med gennemførelsen af nedskrivning og konvertering fastlægges på forhånd gennem afviklingskollegier/krisestyringsgrupper.

Udvikling af proces for gennemførelse af intern eksekvering af nedskrivning og konvertering

88. Institutterne bør i en drejebog tage hensyn til alle de interne aspekter af den operationelle eksekvering af nedskrivning og konvertering, tidsplanen, de interne processer, der sikrer overførsel af tab til afviklingsenheden, samt de enkelte trin i nedskrivning og konvertering pr. instrumenttype.
89. Institutterne bør i en drejebog fastlægge, hvordan de kan tilvejebringe de nødvendige oplysninger til værdiansættelsesformål, som omtalt i afsnit 4.3.2 i disse retningslinjer, og med hensyn til rækkefølgen for nedskrivning og konvertering.
90. Institutterne bør vise, hvordan de kan ajourføre deres balance på grundlag af den midlertidige værdiansættelse med kort varsel, f.eks. i løbet af afviklingsweekenden.
91. Når institutterne fastlægger de interne aspekter af nedskrivning og konvertering, bør de som minimum tage hensyn til følgende aspekter: juridiske hindringer, regnskabsmæssige hindringer, skattemæssige virkninger, instrumentspecifikke karakteristika, SPV'er,

¹⁹ Afvikling kan finde sted, når der er gennemført værdipapirhandel, som endnu ikke er afviklet.

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug).

afdækninger, påløbne renter, forpligtelser, som instituttet selv besidder, og justeringer af antagelser.

4.5.2 Virksomhedsomlægning

92. Når beslutningen om en afviklingshandling er truffet, vil det sandsynligvis være nødvendigt at gennemføre de nødvendige foranstaltninger til virksomhedsomlægning for på en gennemførlig og omfattende måde at genoprette et instituts levedygtighed. Disse behov vil omfatte både behov for virksomhedsomlægning med henblik på at genoprette enhedens levedygtighed og omlægning af serviceleverancemodellen i tilfælde af overførsel til en køber eller et broinstitut eller adskillelse af en del af koncernen, f.eks. i tilfælde af en multiple point of entry (MPE)-strategi.

Kapacitet, der understøtter udarbejdelsen af virksomhedsomlægningsplanen

93. Institutterne bør have en ledelsesproces for virksomhedsomlægningsplanen i overensstemmelse med artikel 52 i direktiv 2014/59/EU og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1400²¹, idet processen skal vedtages, hvis det er nødvendigt. Ledelsesprocessen bør sikre en passende inddragelse af alle instituttets forretningsområder, enheder og organer.

94. Institutterne bør vise, at de har en klar forståelse af den koordineringsordning, der er fastlagt mellem afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder, jf. afsnit III i EBA's retningslinjer for virksomhedsomlægningsplaner i henhold til direktiv 2014/59/EU²².

95. Institutterne bør have en proces for indsendelse af virksomhedsomlægningsplanen til afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder, hvilket vil sætte disse myndigheder i stand til hurtigt at vurdere dens levedygtighed i overensstemmelse med artikel 4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1400. Denne proces bør præcisere, hvordan de kompetente myndigheders og afviklingsmyndighedernes bemærkninger og spørgsmål til virksomhedsomlægningsplanen hurtigt vil blive behandlet af institutterne.

96. Institutterne bør kunne vise, hvordan virksomhedsomlægningsplanen vil blive ændret efter en vurdering foretaget af afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder.

Identifikation af og planlægning efter mulighederne for virksomhedsomlægning

97. Ethvert element i en fremtidig virksomhedsomlægningsplan, der forventes, enten som afgørende for gennemførelsen af afviklingsstrategien, herunder ethvert element vedrørende operationel adskillelse af dele af koncernen i tilfælde af en MPE-strategi eller i tilfælde af anvendelse af værktøjet til adskillelse af aktiver, eller som med stor sandsynlighed vil opstå

²¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1400 af 10. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer de elementer, der mindst skal være omfattet af en virksomhedsomlægningsplan, og minimumsindholdet af rapporterne om status med hensyn til gennemførelsen af planen (EUT L 228 af 23.8.2016, s. 1).

²² EBA/GL/2015/21.

(f.eks. genopretningsmuligheder eller salg/afvikling af komplekse porteføljer), bør afspejles i koordinering med afviklingsmyndighederne allerede i afviklingsplanlægningsfasen.

98. Navnlig bør elementer i artikel 2, stk. 1, litra c), artikel 2, stk. 2, samt en overordnet beskrivelse af de potentielle finansieringskilder, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1400 tages i betragtning i denne henseende.

Adskillelsesmuligheder til støtte for afvikling og virksomhedsomlægning

99. Hvis afviklingsstrategien eller forudidentificerede virksomhedsomlægningsmuligheder er blevet identificeret i henhold til det foregående afsnit og giver mulighed for at adskille visse dele af et institut eller en koncern, bør institutterne vise deres evne til at gøre dette hurtigt. Det vil typisk gælde for den effektive gennemførelse af MPE-strategier og strategier, der omfatter overførsel af en eller flere dele af koncernen.

100. Hvor det er relevant, bør institutterne have kapacitet til at identificere og adskille porteføljer af aktiver. De bør i tilstrækkelig grad kunne sammenlægge disse aktiver og forpligtelser og være særligt opmærksomme på aktiver, der ikke kan adskilles fra hinanden, idet der også tages hensyn til, hvilke kategorier af ordninger der er beskyttet i forbindelse med den delvise overførsel af aktiver, rettigheder og forpligtelser i et institut under afvikling, i overensstemmelse med artikel 76 i direktiv 2014/59/EU og de yderligere specifikationer, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/867²³.

101. Med henblik på at påvise, at en afviklingskoncern kan adskilles inden for rammerne af en MPE-strategi, bør institutterne i samarbejde med afviklingsmyndighederne klart fastsætte, hvad målet for driftsmodellen er, og hvordan det vil blive opnået inden for en rimelig tidsramme. Hvis omlægningsplanen f.eks. forudsiger overførsel af leveringen af relevante tjenester fra en enhed i den afviklede koncern til en tredjepartsudbyder eller til den adskilte enhed, bør det klart påvises, hvordan dette vil finde sted, og inden for hvilken tidsramme. Det samme gælder i tilfælde af insourcing af relevante tjenester på niveauet for den afviklede enhed i tilfælde af afvikling.

Fornyset tilladelse og godkendelse

102. Institutterne bør i samarbejde med afviklingsmyndighederne identificere de relevante tilsyns- og reguleringsmæssige godkendelser og tilladelser, der kræves for at gennemføre afviklingsforanstaltningen, og så vidt muligt fastlægge procedurer for at sikre rettidig udstedelse af de nødvendige godkendelser og tilladelser.

103. Navnlig gælder det, at a) nyoprettede finansielle virksomheder bør ansøge om tilladelse til at udøve regulerede aktiviteter, b) eventuelle nye ledere og direktører skal indhente tilsynsmæssig fit and proper-godkendelse, c) i tilfælde af MPE-strategier kan det være

²³ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/867 af 7. februar 2017 om kategorier af aftaler, der skal beskyttes i forbindelse med en delvis overførsel af ejendom i henhold til artikel 76 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (EUT L 131 af 20.5.2017, s. 15).

nødvendigt med godkendelse af outsourcingaftaler med koncernens tidligere enheder, og d) overdragelse af kontrol til nye aktionærer kan udløse en ændring af kontrolkravene (f.eks. myndighedsgodkendelse af kvalificerede kapitalandele).

104. Med henblik på en sådan fornyet tilladelse og godkendelse bør de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne fastlægge klare procedurer for at muliggøre et gnidningsløst samspil og koordinering mellem dem og med de finansielle tilsynsmyndigheder.

105. Afviklingsmyndighederne bør i samarbejde med de relevante kompetente myndigheder gennemgå de omlægningsforanstaltninger, som institutterne har fremlagt. I forbindelse med en MPE-strategi bør der lægges særlig vægt på levedygtigheden af de operationelle ordninger, der skal være på plads efter afviklingen.

4.5.3 Ledelsesinvolvering med hensyn til udførelse af afvikling

106. Institutterne bør have ledelsesprocedurer til støtte for rettidig beslutningstagning i forbindelse med afvikling med henblik på en effektiv forberedelse og rettidig gennemførelse af afviklingsstrategien fra afviklingsmyndighedernes side, hvilket også gør det muligt at tilvejebringe relevante oplysninger og effektivt tilsyn.

Administration af og kontrol med instituttet under afvikling

107. Afviklingsmyndighederne bør i afviklingsplanerne i) præcisere ansvarsområderne i instituttets ledelse og de beføjelser og ledelsesrettigheder, der kan udøves af afviklingsmyndigheden, afviklingsadministratoren (administrator udpeget i henhold til artikel 35 i direktiv 2014/59/EU) og instituttets ledelse i afviklingsperioden og under en eventuel efterfølgende omstrukturering, og ii) kontrollen med instituttet.

108. I tilfælde af en overførsel eller et broinstitut kan afviklingsmyndighederne være nødt til at indgå aftaler med henblik på at styre det operationelle broinstituts nøgleaktiviteter.

109. Afviklingsmyndighederne bør overveje at meddele rammerne for kontrol og forvaltning i perioden for nedskrivning og konvertering til markedet på afviklingstidspunktet.

Afsættelse og udnævnelse af ledelsen

110. Afviklingsmyndighederne bør præcisere mulighederne for at fjerne medlemmer af ledelsesorganet og den daglige ledelse og udpege en ny ledelse afhængigt af omstændighederne omkring instituttets sammenbrud og eventuelle foranstaltninger, som instituttet eller tilsynsmyndighederne allerede har truffet i genopretningsfasen.

111. Afviklingsmyndighederne bør kræve, at institutterne har muligheder for og ordninger til at fastholde nøglemedarbejdere i instituttet (som identificeret af instituttet) under afvikling, herunder om nødvendigt for at lette anvendelsen af afviklingsstrategien.

112. De kompetente myndigheder bør i samarbejde med afviklingsmyndighederne præcisere de kriterier, som en ny ledelse forventes at opfylde, og hvilke oplysninger, retningslinjer, tilladelser og dokumentation de måtte have brug for.

Overdragelse af kontrol til nye ejere og ledere

113. Afviklingsmyndighederne bør udvikle en klar mekanisme til i) etablering af det nye ejerskab af instituttet som følge af eksekveringen af nedskrivning og konvertering, og ii) overgang til en tilstand, hvor de nye ejere udøver ledelses- og kontrolrettigheder.

114. En sådan mekanisme bør offentliggøres på forhånd (hvor det er relevant) og fremhæves i meddelelser på afviklingstidspunktet.

4.5.4 Kommunikation

115. Klar kommunikation af relevante oplysninger til kreditorer, markedsdeltagere og andre centrale interessenter bør fremme vished og forudsigelighed og dermed begrænse afsmitningen og fremme tilliden til afviklingsforanstaltningerne.

Kommunikationsstrategi

116. Institutterne bør i samarbejde med afviklingsmyndighederne udarbejde en omfattende kommunikationsstrategi over for kreditorerne og markedet vedrørende afviklingsperioden.

117. Institutterne bør have en kommunikationsstrategi, der, hvor det er relevant, omfatter skemaer, ofte stillede spørgsmål og svar samt andre værktøjer, der skal anvendes i vigtige faser af afviklingsperioden.

118. Institutterne bør identificere kritiske eksterne og interne interessentgrupper, som skal informeres i afviklingsprocessen, herunder de interessentgrupper, der er omhandlet i artikel 22, stk. 6, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075, samt relevante udbydere af tjenester eller operationelle aktiver. En liste over de identificerede kritiske eksterne og interne interessenter bør udarbejdes og ajourføres, så den er klar til at blive videregivet til afviklingsmyndigheden.

119. Institutterne bør udarbejde en målrettet kommunikationsstrategi for de identificerede interessentgrupper, idet der tages højde for fortrolighedshensyn.

120. For hver udpeget interessentgruppe bør kommunikationsplanen indeholde de nøglebudskaber (og deres detaljeringsgrad), der skal formidles for at fremme tilliden til instituttet under hele afviklingen. Nøglebudskaberne bør være robuste, konsekvente og letforståelige og bl.a. omfatte:

- a. en generel erklæring baseret på det kommunikationsniveau, der sandsynligvis vil være nødvendigt i henhold til de afviklingshandlinger, der måtte blive udført

- b. oplysninger om afviklingens konsekvenser for de respektive interessentgrupper med henblik på at fremme vished og forudsigelighed.

121. Institutterne bør afgøre, hvornår kommunikation med de identificerede interessenter er nødvendig, og fastlægge en strategi og procedurer for at forhindre potentiel lækage af oplysninger.
122. Institutterne bør identificere ejeren af kommunikationen (den enhed/funktion, der er ansvarlig for at definere budskabet) eller den enhed/funktion, der er ansvarlig for formidlingen af budskabet, hvis det er en anden enhed, samt effektive kommunikationskanaler og den infrastruktur, der er nødvendig, og som anvendes til at gennemføre kommunikationsstrategien og formidle relevante budskaber.
123. Institutterne bør identificere enhver kommunikation til markedsdeltagerne, som de kan være forpligtet til i henhold til gældende nationale retlige ordninger om fremlæggelse af oplysninger.

Bilag 1 — Tidslinje for afvikling

124. Der kan identificeres forskellige faser i udarbejdelsen og gennemførelsen af den valgte afviklingsstrategi, navnlig illustreret ved: i) afviklingsplanlægning (både af afviklingsmyndigheden — udarbejdelse af planen og vurdering af afviklingsmulighederne) og af instituttet (forbedring af afviklingsmulighederne), ii) forberedelse til afvikling, iii) "afviklingsweekend" og iv) afslutning af afviklingen.
125. Afviklingsplanlægningen omfatter en analyse af institutternes juridiske, finansielle og operationelle strukturer, identifikation af kritiske funktioner og tjenester samt en analyse af institutternes kapital- og finansieringsstrukturer med henblik på at udforme gennemførlige og troværdige afviklingsstrategier. Denne øvelse omfatter også en vurdering af, i hvilket omfang institutterne er forberedt på gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi ved at identificere hindringer for deres afviklingsmuligheder og om nødvendigt udarbejde planer for at afhjælpe sådanne hindringer.
126. I en forberedelsesfase til afvikling forbereder de relevante afviklingsmyndigheder vedtagelsen af afviklingsordninger på grundlag af uafhængige værdiansættelser, hvoraf det fremgår, hvorvidt betingelserne for afvikling og anvendelse af nedskrivning og konvertering er opfyldt, og hvilke afviklingsværktøjer der i sidste ende bør gennemføres. Institutternes ledelsesinformationssystemers evne til at tilvejebringe nøjagtige og rettidige oplysninger er afgørende for pålidelige og robuste resultater af disse værdiansættelser.
127. "Afviklingsweekenden" er den fase (helst når markederne er lukket, som navnet antyder), der begynder med konstatering af, at en enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og omfatter alle interne processer, der er nødvendige for, at den relevante kompetente myndighed kan vedtage afviklingsordningen. Hvis afviklingsværktøjet er nedskrivning og konvertering med åben bank, har institutterne en måned fra anvendelsen af nedskrivnings- og konverteringsværktøjet til at udarbejde en virksomhedsovlægningsplan med henblik på godkendelse hos afviklingsmyndigheden. For at sikre en produktiv og effektiv gennemførelse af afviklingsstrategien og den tilknyttede virksomhedsovlægningsplan skal institutterne så vidt muligt foregribe og have indført passende ledelsesordninger, kommunikationsplaner og ledelsesinformationssystemer.
128. Efter gennemførelsen af afviklingsforanstaltningerne bør afviklingsmyndighederne vurdere, om de berørte aktionærer og kreditorer ville have fået en bedre behandling, hvis institutterne havde indledt almindelig insolvensbehandling i stedet. Denne vurdering baseres på en anden uafhængig værdiansættelse, som sætter afviklingsmyndigheden i stand til at afgøre, om berørte aktionærer og kreditorer har ret til kompensation.

Bilag 2 — skema til vurdering af afviklingsmuligheder (se særskilt dokument)

Bilag 3: Liste over de felter, der som minimum skal indgå i kontraktregistret

Væsentlige felter

- 1) Identifikator [se skema Z 8.00, 0005, i Kommissionens gennemførelsesforordning]
- 2) Aftalens startdato
- 3) Aftalens slutdato
- 4) Næste fornyelsesdato
- 5) Aftaleparter og kontaktoplysninger (navn, registreret adresse, registreringsland, LEI- eller virksomhedsregistreringsnummer, moderselskab, hvis relevant) [se skema Z 8.00, 0020-0050, i Kommissionens gennemførelsesforordning]
- 6) Underleverandør (J/N)
- 7) Del af koncernen [se skema Z 8.00, 0060, i Kommissionens gennemførelsesforordning] (uanset om tjenesten leveres af en enhed inden for eller uden for koncernen — J/N)
- 8) Del af afviklingskoncernen (uanset om tjenesten leveres af en enhed inden for eller uden for afviklingskoncernen — J/N)
- 9) Afdeling i koncernen med ansvar for de vigtigste transaktioner, der er omfattet af aftalen (navn og entydig identifikator)
- 10) Kort beskrivelse af tjenesten
- 11) Prisstrukturen er forudsigelig, gennemsigtig og fastsat på armslængdevilkår (J/N)
- 12) (Anslåede) samlede årlige budgetomkostninger for tjenesten eller prisen, hvis det er mere relevant
- 13) Kritikalitetsgrad (høj, middel, skal vurderes)
- 14) Kritisk funktion, for hvilken tjenesten er relevant [se skema Z 8.00, 0070-0080, i Kommissionens gennemførelsesforordning]

- 15) Centrale forretningsområder, for hvilke tjenesten er relevant
 - 16) Afviklingskoncern(er), som tjenesten er relevant for (afviklingskoncernens navn)
 - 17) Navn på alternativ tjenesteyder
 - 18) Lovgivning, som kontrakten eller tvistbilæggelsesproceduren er omfattet af, herunder aftalte afgørelsesprocedurer, mægling og voldgift eller intern tvistbilæggelse
 - 19) Lovvalg [se skema Z 8.00, 0110, i Kommissionens gennemførelsesforordning 2018/1624]
 - 20) Land(e), hvor tjenesteydelserne leveres (hvis forskelligt fra det land, hvor tjenesteyderen er registreret)
 - 21) Aftale, der er modstandsdygtig over for afvikling (i henhold til afviklingssikre elementer) (J/N/delvis³³)
 - 22) Sanktioner for suspension, kontraktbrud eller opsigelse, forsinket betaling
 - 23) Udløsende faktor(er) for tidlig opsigelse
 - 24) Opsigelsesvarsel for udbyderen
 - 25) Varighed af bistand efter opsigelse (måneder)
- Supplerende felter
- 1) Forhold mellem aftaler (f.eks. krydshenvisninger mellem serviceleveranceaftaler og masteraftaler)
 - 2) Betalingsbetingelser (f.eks. forudbetaling/efterbetaling)
 - 3) Om der er bestemmelser om automatisk fornyelse (J/N)
 - 4) Kvantitative præstationsmål for udbyderen (f.eks. 10 licenser til XYZ)
 - 5) Kvalitative præstationsmål
 - 6) Part(er), der har tilladelse til at opsiges aftalen
 - 7) Substitution — estimeret tid [se skema Z 8.00, 0090, i Kommissionens gennemførelsesforordning 2018/1624]